

Kronika

Jubileusz Andrzeja K. Torbusa

70. urodziny obchodził **Andrzej Krzysztof Torbus**, poeta, prozaik, pisarz dla dzieci, tekściarz. Członek Grupy Poetyckiej „Tylicz”. Urodził się 18 stycznia 1950 roku w Sosnowcu. Studia polonistyczne ukończył w 1971 roku na Uniwersytecie Jagiellońskim. Podczas studiów debiutował jako poeta na łamach „Głosu Młodzieży” (1969). Pierwsza książka poetycka Torbusa *Lato pogańskie* ukazuje się w 1978 roku. Poza poezją pisze prozę, teksty dla dzieci i piosenki, które ukazywały się w licznych czasopiśmie, m.in. w „Kontrastach”, „Magazynie Kulturalnym”, „Zdaniu”, „Życiu Literackim”, „Gazecie Kulturalnej”, a także w „Świerszyczku”, „Płomyku”, „Płomyczku” oraz w licznych antologiach i almanachach.

Po ukończeniu studiów pracował jako redaktor w miesięcznikach: „Regiony”, „Okolice”, współpracował z „Gazetą Krakowską”. Zredagował wiele tomików poezji, katalogów plastycznych. Był aktywny w Korespondencyjnym Klubie Młodych Pisarzy, współorganizował Konfrontacje Ruchu Artystycznego Młodzieży KRAM i Sejmiku Młodych Twórców (1972-1982), a także licznych przedsięwzięć Klubu „Forum”. Od 1979 roku należy do Związku Literatów Polskich.

Andrzej Krzysztof Torbus

Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień. Kilkakrotnie zwyciężał w Turnieju Jednego Wiersza o Jaszczurowy Laur (Kraków 1968, 1970, 1974), był laureatem w Konkursie XII Łódzkiej Wiosny Poetyckiej (Łódź 1970), dwukrotnie Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Miasta Krakowa wyróżniał jego twórczość (1976, 1982), zwyciężył w Konkursie Literackim „Ikarowe Strofy” (Warszawa 1996), w konkursie literackim o Laur Radia „Alfa” (Kraków 1996). W 1984 roku otrzymał stypendium twórcze miasta Krakowa. Jego piosenki zdobywały często nagrody na ważnych konkursach w całej Polsce.

Opublikował: *Podróż Pana Smoka* [dla dzieci]. Kraków 1982, *Przedszkolaka elementarz dziejów*. Kraków cz. I, 1985, cz. II 1986, cz. III 1987, *Olimpiada w ZOO* [dla dzieci]. Rzeszów 1988, *Powrót Pana Smoka* [dla dzieci]. Kraków 1988, *Ballady marnotrawnego*. Warszawa 1990, *Błędni. Poemat o prowincji*. Kraków 1995, *Krakowskie gołębie* [dla dzieci]. Kraków 1995, *Noce rozmowy*. Kraków 1996, *Nostalgie*. Kraków 1998, *Miłośniki. Miłosne liryki*. Częstochowa

2001, *Na skraju lasu jest zielony dom*. Kraków 2006, *Moje wigilie, moje zimy*. Warszawa-Rzeszów 2012, *Trzy pocałunki*. Kraków 2017.

Relacje

„Winiarka”
dla Eugeniusza Kurzawy

Bibliotece wojewódzkiej im. C. Norwida w Zielonej Górze odbyła się doroczna gala Zielonogórskiej Nagrody Literackiej „Winiarka”. Organizatorem spotkania było Stowarzyszenie Miłośników Zielonej Góry „Winnica”. Od pięciu lat przyznaje swoje laury. Najważniejszym jest uhonorowanie osoby zasłużonej dla literatury i życia pisarskiego w Winnym Grodzie. Ale jest również interesująca nagroda specjalna – przyznawana za zwycięstwo w konkursie literackim na utwór o Zielonej Górze. Nagrodą jest wydanie przez SMZG „Winnica” – rok później – książki przygotowanej przez zwycięzcę. W ub. roku w tej kategorii wygrały utwory **Anny Konstanty** z Gubina, która podczas gali otrzymała z rąk prezesa **Ryszarda Błażyńskiego** pierwszy egzemplarz swojej książki (zbioru opowiadań) „Cztery do kwadratu”.

W tym roku konkurs na utwór zielonogórski wygrał **Adam Żuczkowski** z Wolsztyna (przygotował zestaw wierszy) i on za rok będzie się cieszył z wydanej przez „Winnicę” książki, prawdopodobnie poetyckiej.

Eugeniusz Kurzawa

Natomiast główną nagrodę jury pod przewodnictwem R. Błażyńskiego przyznało **Eugeniuszowi Kurzawie**, *poecie, publicyście, wieloletniemu prezesowi zielonogórskiego oddziału ZLP, animatorowi licznych poczynań kulturalnych, (...) w ostatnich latach oddanemu idei powołania w Zielonej Górze placówki archiwalno-badawczo-muzealnej poświęconej literaturze lubuskiej – jak mówił fragment uzasadnienia*. I rzeczywiście w swojej wypowiedzi laureat mówił właśnie o tym, że warto, aby miasto Zielona Góra przejęło mieszkanie po zmarłym poecie **Januszu Koniuszu** i urządziło tam – we współpracy z Uniwersytetem Zielonogórskim – tego rodzaju instytucję.

W ramach imprezy promowano ponadto nowy tytuł na lokalnym rynku wydawniczym. Otóż oddział Związku Literatów Polski wydał pierwszy numer nowego periodyku „Pasje Literackie”, który był promowany w czasie gali „Winiarki”.

Franciszek Stroiński

Konkursy

Nagroda Poetycka
im. Konstantego I. Gałczyńskiego

Muzeum K.I. Gałczyńskiego w Praniu zaprasza osoby reprezentujące wydawnictwa, instytucje kultury, agencje artystyczne, organizacje i stowarzyszenia twórcze, portale i media zajmujące się literaturą oraz sztuką do zgłaszania książek do XIX edycji Nagrody Poetyckiej im. Konstantego Ildelfonsa Gałczyńskiego ORFEUSZ za najlepszy tom roku 2019.

Nagroda zostanie przyznana w dwóch kategoriach: I – ORFEUSZ, II – ORFEUSZ MAZURSKI dla autora z Polski północno-wschodniej (Pomorskie, Warmia, Mazury, Podlasie) – za najlepszą książkę poetycką (wyłącznie pierwsze wydanie) żyjącego autora, napisaną w języku polskim i wydaną w Polsce pomiędzy 1 stycznia a 31 grudnia 2019 roku.

Zgłoszenie książek do nagrody powinno mieć charakter pisemny. Do listu przewodniego należy dołączyć 6 egzemplarzy każdego zgłaszanego tytułu i przesłać je do 15 lutego 2020 r. na adres: Wojciech Kass, Muzeum K.I. Gałczyńskiego, Pranie 1, 12-220 Ruciane-Nida z dopiskiem: „Orfeusz” lub „Orfeusz Mazurski”.

Zgłoszenie powinno zawierać: imię i nazwisko autora, tytuł i rok publikacji, nazwę, adres i dane kontaktowe (w tym nr telefonu, ew. adres e-mail) instytucji zgłaszającej.

Książki oceniać będzie jury w składzie: prof. Anna Legeżyńska, Antoni Libera, prof. Jarosław Ławski (przewodniczący), Bronisław Maj, Marek Zagańczyk. Spośród nadesłanych tomików jury wybierze 20 książek nominowanych do nagrody, a następnie 5 książek-finalistek. Książki autorów z Polski północno-wschodniej dodatkowo biorą udział w konkursie o Nagrodę ORFEUSZA MAZURSKIEGO.

Nagroda zostanie wręczona podczas uroczystej gali w Praniu, a stanowią ją: – w kategorii ORFEUSZ: statuetka i minimum 25 tys. złotych; – w kategorii ORFEUSZ MAZURSKI: minimum 5 tys. złotych.

Szczegółowe informacje:

www.orfeusz-nagroda.pl

Niewiersze
Henryka Gały

Przewrócona klepsydra

Nie być.

Przeczenie i potwierdzenie.

Nie, partykuła, jest silna.

Pierwsza. Nie tylko tutaj. Musi być pierwsza, jeśli ma negocjać.

Czasownik być wystarcza sam sobie. Wtedy jest najmocniejszy.

A nie być?

Ja – bez teraz. Odwrócony zegar, przewrócona klepsydra.

Tyle. A jednak! Pisząc to, jestem jak Galileusz ze szkolnej opowieści. Eppur si...

I jak on, nie mogę liczyć na wybaczenie.